

شناسایی و وزن‌دهی نقش‌های وزیر ورزش و جوانان

فرناز فرهمند^۱، محمود گودرزی^{۲*}، سیدابراهیم علیدوست قهفرخی^۳

۱- دانشجوی دکتری، گروه تربیت‌بدنی و علوم ورزشی، دانشگاه تهران ۲- استاد مدیریت ورزشی دانشگاه تهران (نویسنده مسئول).

۳- دانشیار گروه مدیریت ورزشی، دانشگاه تهران.

تاریخ دریافت: ۱۴۰۱/۰۵/۱۱ تاریخ پذیرش: ۱۴۰۱/۰۷/۲۸

Identification and Weighting of the Roles of the Minister of Sports and Youth Farnaz Farahmand¹, Mahmood Goudarzi^{2*}, SeyedEbrahim Alidoust Ghahfarrokhi³

1- PhD student, Department of Physical Education and Sports Sciences, University of Tehran.

2- Professor of Sports Management, University of Tehran.

3- Associate Professor, Department of Sports Management, University of Tehran.

Received: (2022/08/02) Accepted: (2022/10/20)

Abstract

Considering the vastness of the field of sports and its difference from other fields, the awareness of the Minister of Sports and Youth about his roles has a significant impact on the development of sports in the country. Therefore, this research was conducted with the aim of identifying and weighing the roles of the Minister of Sports and Youth. The current research was applied and in terms of the method of data collection, it was of mixed type. A mixed exploratory model (qualitative and quantitative) was used to collect information. The statistical population was all sports management experts in the scientific and executive sectors with at least 10 years of work experience in sports and at least a master's degree. In the qualitative part, sampling was done with a combination of two targeted and snowball methods, and the sample size was determined based on information saturation of 19 people. The research tool was an interview in the qualitative part and an interpretative structured questionnaire based on the identified indicators in the quantitative part. Spss V27, Expert Choice 11 software was used for data analysis. The results showed that the internal and external roles of the Minister of Sports and Youth include the guidance of top sports managers, leadership of sports federations, decision making and policy making, human resources management, financial management and budgeting, management of subsidiaries and Esteghlal and Persepolis clubs. Supervision and implementation of the law, objectives, duties and powers of the Ministry of Sports and Youth, management of resources, sports equipment and facilities, international sports relations, leadership of the youth field, scientific and research roles, membership in inter-institutional councils, communication with the Islamic Council, information and Spokesperson and communication with cultural institutions. Also, the highest priority in the roles of the Minister of Sports and Youth was decision-making and policy-making.

Keywords

Minister of Sports and Youth, Role, Competence, Skills, Senior Managers .

چکیده

با توجه به گسترده بودن حوزه ورزش و تفاوت آن با سایر حوزه‌ها، آگاهی وزیر ورزش و جوانان از نقش‌های خود تأثیر بسزایی در روند توسعه ورزش کشور دارد. لذا این پژوهش با هدف شناسایی و وزن‌دهی نقش‌های وزیر ورزش و جوانان انجام شد. تحقیق حاضر کاربردی و از نظر نحوه جمع‌آوری داده‌ها از نوع آمیخته بود. از مدل آمیخته اکتشافی (کیفی و کمی) جهت جمع‌آوری اطلاعات استفاده شد. جامعه آماری کلیه خبرگان مدیریت ورزشی در بخش علمی و اجرایی با سابقه کاری حداقل ۱۰ ساله در ورزش و حداقل مدرک کارشناسی ارشد بودند. نمونه‌گیری با ترکیبی از دو روش هدفمند و گلوله‌برفی انجام شد و حجم نمونه بر اساس اشباع اطلاعاتی ۱۹ نفر تعیین شد. ابزار پژوهش در بخش کیفی مصاحبه و در بخش کمی پرسشنامه تحلیل سلسله‌مراتبی بر اساس شاخص‌های شناسایی شده بود. برای تجزیه و تحلیل اطلاعات از نرم افزارهای Spss V27، Expert Choice 11 استفاده شد. نتایج نشان داد که نقش‌های درون سازمان و برون سازمانی وزیر ورزش و جوانان شامل هدایت مدیران عالی ورزش، راهبری فدراسیون‌های ورزشی، تصمیم‌گیری و سیاست‌گذاری، مدیریت منابع انسانی، مدیریت مالی و بودجه‌ریزی، مدیریت شرکت‌های تابعه و باشگاه‌های استقلال و پرسپولیس، نظارت و اجرای قانون اهداف، وظایف و اختیارات وزارت ورزش و جوانان، مدیریت منابع، تجهیزات و امکانات ورزش، روابط بین‌الملل ورزش، راهبری حوزه جوانان، نقش‌های علمی و پژوهشی، عضویت در شوراهای بین‌دستگاهی، ارتباط با مجلس شورای اسلامی، اطلاع‌رسانی و سخن‌گویی و ارتباط با نهادهای فرهنگی است. همچنین بالاترین اولویت در نقش‌های وزیر ورزش و جوانان تصمیم‌گیری و سیاست‌گذاری بود.

واژه‌های کلیدی

وزیر ورزش و جوانان، نقش، شایستگی، مهارت، مدیران عالی

مقدمه

سازمان‌ها از شالوده‌های اصلی اجتماع امروزی هستند و مدیریت، مهم‌ترین عامل در حیات، رشد و بالندگی یا نابودی سازمان‌هاست. مدیر، روند حرکت از "وضع موجود" به سوی "وضعیت مطلوب" را هدایت می‌کند و در هر لحظه، برای ایجاد آینده‌ای بهتر در تکاپوست (۱۰). زیر بنای هر سازمانی نیروی انسانی آن است و برای موفقیت سازمان‌ها باید از شایسته‌ترین افراد در مناسب‌ترین موقعیت‌های شغلی استفاده کرد. برخورداری از مدیران لایق از مهم‌ترین آمال بیشتر سازمان‌ها است؛ چرا که پویایی و همسویی سازمان‌ها با تغییرات شگرف و روزافزون دنیای کسب و کار در گرو کارکنان کارآمد و به معنای دقیق‌تر کارکنان شایسته می‌باشد (۱۷). همچنین تحقق اهداف هر سازمانی نیز به مدیریت آن سازمان و چگونگی اداره آن توسط افراد شایسته و آشنا به نقش خود در سازمان بستگی دارد. در این میان شایستگی‌های مدیران سازمان به‌عنوان کلیدی‌ترین منبع انسانی از اهمیت بیشتری برخوردار است. سازمانی را نمی‌توان یافت که رشدی مستمر و موفقیتی پایدار را تجربه کرده باشد؛ مگر آنکه توسط مدیر یا تیم مدیریتی شایسته اداره شده باشد (۱). بنابراین نقش مدیران در سازمان و شایستگی‌های آن‌ها می‌تواند کمک شایانی در از بین بردن بروکراسی‌های موجود در سازمان‌ها کرده و ضمن توسعه سازمان موجب مدیریت تحول و تحولات برنامه‌ریزی شده و بخش‌های مختلف سازمان را به واحدهای منعطف و کارا تبدیل کنند (۱۶). مدیران در سازمان‌ها نقش‌های متفاوتی را ایفا می‌کنند که بر حسب شرایط زمانی، مکانی و نوع کار، این نقش‌ها متفاوت و متغیر است و شناسایی این نقش‌ها در بهبود عملکرد تأثیر بسزایی دارد. بیان نقش‌ها و مأموریت‌ها در کل سازمان شامل تعیین کلی نوع عملیاتی است که سازمان مسئول اجرای آن است. این عملیات در زمینه‌هایی چون خدمات سازمان، ارباب رجوع، روش‌های سازمانی و فلسفه و

عملیات اجرا می‌شود (۳). برای روشن شدن موضوع پژوهش، باید تعریف «نقش» در این تحقیق روشن گردد. نقش، کارکرد یا جایگاهی است که فردی در سازمان، در جامعه یا در رابطه‌ای، بر عهده دارد یا از او انتظار می‌رود بر عهده داشته باشد. در هر جامعه‌ای، افراد طبق زمینه‌های گوناگون فعالیت‌هایشان، نقش‌های اجتماعی مختلفی بازی می‌کنند. نقش با انتظاری خاص از جانب دیگران همراه است و هرگونه قصوری در ایفای آن، اغماض شدنی نیست و عدم ایفای درست آن، موجبات تعجب دیگران را فراهم می‌کند (۵).

از طرفی در باب شایستگی، نخستین بار، مک کلند^۱ (۱۹۷۳) به مفهوم علمی شایستگی در مقاله‌ای با عنوان "اندازه‌گیری شایستگی به‌جای هوش" که به دنبال بررسی ویژگی‌های رفتاری و روانشناختی مرتبط با پیامدهای موفق در کار و زندگی بود، اشاره کرد و توسعه و ارزیابی شایستگی‌های مدیریتی از بعد از آن در سازمان‌ها مورد توجه قرار گرفت و دلیل عمده چنین توجهی، این باور بود که توسعه شایستگی‌های مدیریتی منافع بی‌شماری را برای سازمان‌ها به همراه دارد و این باور هنوز هم پابرجاست (۱۱). شایستگی‌ها مجموعه‌ای از دانش، مهارت‌ها و توانایی‌ها در یک شغل خاص است که به شخص اجازه می‌دهد در انجام وظایف خویش به موفقیت دست یابد. انجام موفقیت آمیز و اثربخش وظایف در مشاغل مدیریتی نیازمند مجموعه‌ای از شایستگی، مهارت‌ها، توانایی‌ها، تعریف نقش‌ها و ویژگی‌های خاص است و از آنجا که سرمایه‌های انسانی بخصوص مدیران رده بالای سازمان‌ها عامل مهمی در کسب مزیت رقابتی در سازمان‌ها هستند، شایستگی آن‌ها ابزاری اساسی برای برنامه‌ریزی و مدیریت نیروی کار در سازمان‌هاست و در واقع این عامل از توانمندی یک سازمان است که به رویکردهای نقش مدیران و شایستگی‌های آن‌ها توجه می‌کند (۱۵). چراکه یکی از مشکلات اساسی در نظام‌های اساسی؛ چه در گذشته و

عده می‌گیرند اغلب، تجربه تصدی آن را ندارند و برای آن نیز پرورش نیافته‌اند (۱۳). در پذیرش مسئولیت در بخش‌های مختلف قوه مجریه، به جهت تخصصی بودن امور، نیاز است فرد صلاحیت‌های علمی و تخصص‌های لازم را دارا باشد؛ با این وجود در انتصاب مسئولیت‌ها در وزارتخانه‌ها و سازمان‌ها، با آیین‌نامه‌هایی که برای انتصاب مدیران، شرایط علمی و تخصص‌های لازم را در نظر گرفته باشد، کمتر مواجه هستیم و این ضعف، موجب گردیده است در انتصاب برخی مدیران، از افراد فاقد صلاحیت علمی و تخصص استفاده گردد؛ در نتیجه گاه‌ها تصمیم‌هایی در سطح مدیریتی کشور گرفته می‌شود که خسارت‌های جبران‌ناپذیری را به جامعه و مردم وارد می‌آورد (۹). در این زمینه سیدی و همکاران (۱۳۹۹) تحقیقی با عنوان طراحی الگوی نقش‌های وزرا با روش فراترکیب انجام دادند. پس از پالایش، تحلیل و جمع‌بندی، شناسه‌های آن‌ها به ۲۷ مفهوم و ۷ مقوله بدین شرح منتج شد: نقش روابط عمومی، نقش خط‌مشی‌ای، نقش سیاسی، نقش اجرایی، نقش پارلمانی، نقش حزبی و نمایندگی مجلس و نقش بین‌المللی. سپس یافته‌ها با روش دلفی اعتبارسنجی شد که در نهایت نقش حزبی و نمایندگی مجلس و دو مفهوم ذیل آن حذف شدند. این اعتبارسنجی نشان می‌دهد که نقش یادشده و مفاهیم آن، در ایران معتبر نیست. کاوسی خامنه و همکاران (۱۳۹۶) تحقیقی با عنوان شناسایی و تدوین ویژگی‌های مناسب برای احراز شایستگی وزیر علوم، تحقیقات و فناوری انجام دادند. نتایج مصاحبه در قالب ۷ مضمون اصلی، شامل دوراندیشی و تحول‌آفرینی در نظام آموزش عالی، مهارت انسانی، مهارت فنی و مدیریتی، ویژگی‌های اخلاقی، تجربه‌های اجرایی و مدیریتی، فراست سیاسی و بصیرت، دسته‌بندی شدند. در این

چه در دوران معاصر، توجه ناکافی به شایستگی و تخصص در انتخاب و انتصاب مدیران است؛ در حالی که جامعه، زمانی در مسیر رشد و تعالی قرار می‌گیرد که نظام مدیریتی آن، مبتنی بر لیاقت و توانایی مدیران آن باشد (۹). در این زمینه در این زمینه کاک مام^۱ و همکاران (۲۰۲۰) در تحقیقی با عنوان شایستگی‌های رهبری و مدیریت برای مدیران با ارائه مدلی از شایستگی‌ها و آیتم‌های رفتاری مدیران ارشد سازمان‌های دولتی هفت شایستگی اصلی رهبری و مدیریت را شامل موارد زیر می‌دانند: تصمیم‌گیری مبتنی بر شواهد، عملیات، مدیریت و مدیریت منابع، دانش محیطی سازمان، روابط بین فردی، کیفیت‌های ارتباطی و مدیریت روابط، افراد و سازمان پیشرو، توانمندسازی و مدیریت تغییر و حرفه‌ای بودن. همچنین نیروا^۲ و همکاران (۲۰۲۱) با عنوان شایستگی‌های کلیدی مدیران پروژه، دو دسته شایستگی‌های فردی و سازمانی برای مدیران شناسایی گردید. شایستگی‌های فردی شامل: تجربه فردی و حرفه‌ای و پیشینه و تحصیلات آکادمیک و شایستگی‌های سازمانی شامل: به کارگیری تجربه‌های عملکردی در سازمان می‌باشد.

از طرفی هنگامی که سطح مدیریت به سطح وزارت تغییر می‌کند، اهمیت شناخت نقش‌ها بیشتر می‌شود؛ چرا که اولاً وزیر در دومین سطح مدیریت اجرایی کشور (پس از رئیس‌جمهور) و در رأس سلسله مراتب تخصصی کشور - یعنی وزارتخانه - جای دارد که در برابر بسیاری از اقدامات خود باید مستقیماً به نهادهای قانونی مانند رئیس‌جمهور یا مجلس پاسخگو باشد. ثانیاً محیط اقدام وزیر برعکس مدیران زیردست سیاسی اداری است و او، مبدل سیاست‌ها و خط‌مشی‌ها به اقدام و مجری آن‌ها است؛ یعنی او هم‌زمان در مرز مردم‌سالاری، مدیریت دولتی و علوم سیاسی، فعالیت می‌کند (۴). ثالثاً، افرادی که هدایت این جایگاه را بر

امتداد، بر ضرورت فهم جریان‌های اشتغال، سیر توسعه دانش در جهان و اهتمام به تصویرپردازی از چشم‌انداز مطلوب در مرادۀ دانش و بازار کار، تأکید شد. پورعزت و همکاران (۱۳۹۶) در تحقیق خود به بررسی مدل شایستگی مدیران در جهت تحقق چشم‌انداز ۱۴۰۴ پرداختند. نتایج مصاحبه‌ها در قالب پنج مقوله اصلی شامل مهارت‌های ادراکی، مهارت‌های انسانی و ارتباطی، توان اجرایی و مدیریتی، ارزش‌های محوری و ویژگی‌های شخصی، دسته‌بندی شدند و در پایان نیز مدل کلی شایستگی مدیران در جهت تحقق چشم‌انداز ۱۴۰۴ جمهوری اسلامی ایران ارائه شده است.

بنابراین مدیران در پیشرفت سازمان‌ها و دستیابی آن‌ها به اهدافشان نقش متناهی دارند، توسعه مدیران و همچنین بررسی نقش‌های آنان اهمیت می‌یابد. از سوی دیگر، نظام ورزش، جایگاه خاصی در تحقق برنامه‌های توسعه کشور دارد (۲). وزیر ورزش و جوانان مسئولیت خطیری در پیشبرد اهداف ورزش کشور از یک سو و امور جوانان کشور از سوی دیگر دارد. بدیهی است که عملکرد او تأثیر شگرفی بر سرنوشت ورزش کشور و در همه سطوح آن دارد و از آنجا که بخش بزرگی از جمعیت کشور را علاوه بر ورزشکاران، جوانان تشکیل می‌دهد، نحوه فعالیت و اقدامات آن‌ها در بخش ورزش و در جامعه بسیار وابسته به تصمیمات اتخاذ شده، اقدامات برنامه ریزی شده و خط‌مشی‌های وزارت ورزش و جوانان به‌عنوان اولین نهاد رسیدگی کننده به امور ورزش و جوانان می‌باشد و نقش وزیر مربوطه در این اقدامات و تصمیمات بسیار قابل توجه است. بر همین اساس شناسایی نقش‌ها و شایستگی‌های وزیر ورزش و جوانان به جهت نقش چندسویه و اثربخشی که در سطح جامعه دارد، از اهمیت ویژه‌ای برخوردار است. نبود الگویی برای نقش‌ها و شایستگی‌های وزیر ورزش و جوانان، باعث می‌شود حتی انتخاب شایسته وزیر نیز همواره جای بحث و سؤال باشد. همچنین می‌توان گفت که فقدان نظام پرورش وزیران نیز دامنه

این مسئله را گسترش می‌دهد. همچنین نگاه سیاسی به مقوله‌ای فرهنگی چون ورزش، در اکثر مواقع منجر به انتخاب وزیری سیاسی از سوی رئیس‌جمهور می‌شود؛ بنابراین اغلب وزرای انتخابی برای وزارت ورزش و جوانان به دلایل فوق با برخی نقش‌های خود آشنا نیستند. این امر باعث می‌شود کارکردهای وزارتخانه تا آشناسدن وزیر با نقش‌هایش و پذیرش آن‌ها، متوقف شده یا دچار اختلال شود. خبرگان نیز به این امر اذعان می‌کنند.

بر همین اساس می‌توان گفت یکی از بخش‌هایی که همواره متأثر از مسائل اجتماعی و فرهنگی جامعه ایرانی بود بخش ورزش است و از طرفی حوزه ورزش و هرگونه تصمیم‌گیری و سیاست‌گذاری در آن می‌تواند بر اقشار مختلفی در جامعه خصوصاً جوانان به‌عنوان بزرگترین گروه جمعیتی و بیشترین تعقیب‌کنندگان ورزش و مسائل ورزشی تأثیر بگذارد. از آنجا که بالاترین مرجع و فرد رسیدگی کننده به امور ورزش و جوانان، وزیر ورزش و جوانان است و نقش، جایگاه و اهمیت وزارتخانه مربوطه نیز از توجه بالایی برخوردار است؛ بنابراین لازم است که در انتخاب و انتصاب وزیر به جایگاه نقش، شایستگی و معیارهای مورد نیاز انتخاب نیز اهتمام لازم صورت بگیرد. این منصب با در نظر گرفتن جایگاه غیر قابل انکار ورزش در کشورمان، منصبی راهبردی و کلیدی تلقی می‌شود و این پژوهش از منظر مدیریت منابع انسانی به موضوع نقش وزیر ورزش و جوانان و شایستگی‌های او به‌عنوان یکی از حاکمان سیاسی می‌پردازد و بنابراین به دنبال تدوین الگوی نقش و شایستگی وزیر مربوطه با آگاهی یافتن از نگرش‌ها، عقاید و ایده‌های متخصصین امر که عصاره دانش و آگاهی افراد جامعه هستند، می‌باشد و به دنبال پاسخگویی به این سوالات اساسی است که نقش‌های وزیر ورزش و جوانان کدام‌اند؟ چه شایستگی‌هایی برای انتصاب پست وزارت ورزش و جوانان حائز اهمیت می‌باشند؟ و الگوی نقش‌ها و شایستگی‌های وزیر ورزش و جوانان چگونه است؟

روش تحقیق

صورت حضوری انجام شد. هر مصاحبه بین ۳۰ الی ۹۰ دقیقه طول کشید و کلیه مصاحبه‌ها ضبط شدند. علاوه بر ضبط مصاحبه‌ها، محقق اقدام به یادداشت برداری مطالب مهم در زمان مصاحبه کرد. کدگذاری مصاحبه‌ها با روش گرند تئوری و رویکرد گلیزری انجام شد. بدین ترتیب محقق اقدام به شناسایی کدهای باز، محوری و انتخابی نمود. پس از شناسایی نقش‌ها، پرسشنامه تحلیل سلسله مراتبی به صورت ماتریس ۱۵ در ۱۵ در اختیار خبرگان قرار گرفت تا وزن‌دهی نقش‌های شناسایی شده انجام گیرد. برای تحلیل اطلاعات بخش کیفی از نرم افزار Expert Choice 11 استفاده شد.

تحقیق حاضر کاربردی و از نظر نحوه جمع‌آوری داده‌ها از نوع آمیخته بود. از مدل آمیخته اکتشافی (کیفی و کمی) جهت جمع‌آوری اطلاعات استفاده شد. جامعه آماری کلیه خبرگان مدیریت ورزشی در بخش علمی و اجرایی با سابقه کاری حداقل ۱۰ ساله در ورزش و حداقل مدرک کارشناسی ارشد بودند. نمونه‌گیری با ترکیبی از دو روش هدفمند و گلوله‌برفی انجام شد و حجم نمونه بر اساس اشباع اطلاعاتی ۱۹ نفر تعیین شد. ابزار پژوهش در بخش کیفی مصاحبه و در بخش کمی پرسشنامه تحلیل سلسله مراتبی بر اساس شاخص‌های شناسایی شده بود. مصاحبه‌ها به

یافته‌های تحقیق

جدول ۱، ویژگی‌های جمعیت شناختی شرکت‌کنندگان در مصاحبه را نشان می‌دهد.

جدول ۱. توزیع توصیفی ویژگی‌های جمعیت شناختی

ردیف	تخصص	سمت	مدرک تحصیلی	جنسیت	سابقه خدمت	سن
۱	مدیریت ورزشی	وزیر سابق	دکتر	مرد	۴۰	۶۸
۲	علوم ورزشی	معاون سابق وزیر ورزش و جوانان	دکتر	مرد	۲۷	۵۷
۳	علوم ورزشی	معاون وزیر ورزش و جوانان	دکتر	زن	۲۴	۵۳
۴	مدیریت ورزشی	مدیر کل وزارتی	دکتر	مرد	۲۸	۵۱
۵	مدیریت ورزشی	مدیر کل وزارتی	کارشناسی ارشد	مرد	۱۶	۴۷
۶	مدیریت و رفتار سازمانی	مدیر کل وزارتی	کارشناسی ارشد	زن	۲۱	۵۶
۷	مدیریت ورزشی	مدیر کل استانی	دکتر	مرد	۱۵	۵۲
۸	اقتصاد	مدیر کل استانی	کارشناسی ارشد	مرد	۲۹	۵۵
۹	مدیریت ورزشی	مدیر کل استانی	دکتر	مرد	۱۱	۴۲
۱۰	مدیریت ورزشی	هیات علمی دانشگاه	دکتر	زن	۱۵	۴۶
۱۱	مدیریت ورزشی	هیات علمی دانشگاه	دکتر	زن	۱۸	۵۲
۱۲	مدیریت ورزشی	هیات علمی دانشگاه	دکتر	مرد	۱۴	۴۸
۱۳	مدیریت ورزشی	هیات علمی دانشگاه	دکتر	مرد	۲۲	۴۹
۱۴	مدیریت ورزشی	هیات علمی دانشگاه	دکتر	مرد	۲۷	۵۸
۱۵	مدیریت ورزشی	رئیس فدراسیون	دکتر	مرد	۲۶	۵۵
۱۶	مدیریت ورزشی	رئیس فدراسیون	دکتر	مرد	۱۲	۴۵
۱۷	منابع انسانی	دبیر کل فدراسیون	کارشناسی ارشد	مرد	۱۶	۴۱
۱۸	علوم ورزشی	دبیر کل فدراسیون	دکتر	زن	۹	۳۸
۱۹	علوم ورزشی	نایب رئیس فدراسیون	کارشناسی ارشد	زن	۱۲	۴۰

(حاصل از عملیات میدانی) مقوله‌ها احصاء گردیدند. کدهای باز اولیه در جدول ۴-۲ نشان داده شده است. ۳۸۱ کد از تعداد ۱۸ مصاحبه احصاء شد که بعد از حذف کدهای تکراری ۹۰ کد باز منحصر به فرد برای نقش‌های وزیر ورزش و جوانان باقی می‌مانند.

جدول ۲ نتایج کدگذاری باز را نشان می‌دهد. در مرحله اول، کدگذاری باز به روش چارمز و از طریق جز به جز کردن اطلاعات به شکل بندی مقوله‌های اطلاعات درباره نقش‌های وزیر ورزش و جوانان پرداخته شد و بر اساس داده‌های گردآوری شده از مصاحبه‌ها، مشاهده‌ها و یادداشت‌های روزانه

جدول ۲ کدگذاری باز (به همراه منبع و کد مفهوم)

ردیف	کد باز	نشانگر نمونه
۱	ارتباط با معاونین وزیر و مدیریت شورای معاونین	P18, P1, P12, P6
۲	هماهنگی فعالیت‌های معاونین باهم	P18, P6, P11
۳	هم افزایی رییس کمیته ملی المپیک	P12, P8, P9 P14
۴	شایسته‌گزینی و ارتباط با مدیران کل استان‌ها	P10, P11, P8, P9, P13
۵	برگزاری جلسات موردی با معاونان و مدیران کل	P5, P8, P11, P1, P6
۶	مدیریت ستادی وزارت ورزش و جوانان	P5, P8, P11, P15
۷	تعامل با روسای فدراسیون‌های ورزشی	P8, P12, P18, P8
۸	مدیریت جلسه روسای فدراسیون‌های ورزشی	P6
۹	برگزاری مجامع انتخاباتی و سالانه فدراسیون‌های ورزشی	P11, P1, P18
۱۰	رصد مشکلات و چالش‌های ورزشکاران رشته‌های مختلف	P12, P13, P16
۱۱	تایید اعضای هیات ریسه فدراسیون‌های ورزشی	P1, P6
۱۲	صدور و لغو مجوز فعالیت رشته و سبک‌های ورزشی در قالب فدراسیون‌ها، انجمن‌ها، کمیته‌ها و سایر تشکل‌های مربوط	P4
۱۳	رصد مستمر و نظارت بر عملکرد فدراسیون‌های ورزشی	P1, P7, P11
۱۴	تدوین و نظارت بر برنامه‌های راهبردی حوزه ورزش	P12, P6, P9
۱۵	حمایت، نظارت و هماهنگ‌سازی فعالیت‌های کلیه نهادهای ورزشی اعم از کمیته ملی المپیک، کمیته ملی پارالمپیک، فدراسیون‌ها، انجمن‌ها، هیأت‌ها و کمیته‌های ورزشی به‌منظور حسن اجرای وظایف	P18, P5, P7
۱۶	تدوین سیاست‌های کلان حوزه فدراسیون‌های ورزشی	P4, P5, P6, P8, P12
۱۷	توجه به رهنمودهای مقام معظم رهبری	P1, P1, P9
۱۸	توجه به مصوبات مجمع تشخیص مصلحت نظام در تدوین سیاست‌های کلی ورزش	P11, P12
۱۹	توجه به مصوبات مجلس شورای اسلامی در حوزه ورزش	P18, P1, P12
۲۰	سیاست‌گذاری کلان اولویت‌های ورزش کشور	P13
۲۱	نظارت بر جذب نیروهای انسانی مناسب در بدنه وزارت و ادارات کل	P12
۲۲	توجه به مشکلات نیروهای انسانی به صورت جمعی یا موردی	P1, P6, P9, P10

ردیف	کد باز	نشانگر نمونه
۲۳	تسهیل فعالیت دانش‌آموختگان علوم ورزشی	P4, P7, P10
۲۴	نظارت بر رفتار روسای فدراسیون‌های ورزشی با سرمایه‌های ورزش	P1, P7
۲۵	توجه به مشکلات ورزشکاران ملی	P8, P10, P11, P12
۲۶	انتخاب مدیران مجموعه‌های ورزشی تحت مدیریت وزارت ورزش و جوانان مانند باشگاه انقلاب	P18, P5
۲۷	جلوگیری از مدیریت تک رو در استان‌ها	P4, P5, P6, P8
۲۸	نظارت بر مدیریت ورزشکاران نخبه توسط فدراسیون‌ها	P1, P1, P15, P14
۲۹	نظارت بر کشف، پرورش و حمایت از استعدادها در ورزش	, P11, P12
۳۰	نظارت بر نحوه تخصیص بودجه به فدراسیون‌های ورزشی	P18, P1, P12
۳۱	جذب، ساماندهی و تسهیل مشارکت، تشویق و حمایت از سرمایه‌گذاری داخلی و خارجی به‌منظور توسعه ورزش کشور	P1, P18
۳۲	ایجاد بسترهای لازم برای حضور خیرین و حامیان مالی در ورزش	P4, P9, P11
۳۳	تقسیم عادلانه بودجه بر استان‌های کشور	P5, P6, P8
۳۴	تدوین و نظارت بر شاخص‌های توزیع بودجه ورزش	P4, P8, P9 P10
۳۵	نظارت مالی بر معاونت‌های وزارت ورزش و جوانان	P6, P7, P8, P9, P10
۳۶	نظارت بر هزینه‌های جاری و عمرانی ورزش	P5, P8, P11,
۳۷	انتخاب رییس شرکت توسعه و تجهیز	P5, P8, P11,
۳۸	انتخاب هیات مدیره صندوق حمایت از ورزشکاران	P8, P12
۳۹	نظارت بر عملکرد شرکت‌های تابعه وزارت ورزش و جوانان	P6, P7, P10
۴۰	انتخاب هیات مدیره باشگاه‌های استقلال و پرسپولیس	P9, P10, P11
۴۱	راهبری جلسات هیات مدیره باشگاه‌های استقلال و پرسپولیس	P13, P11, P18
۴۲	ثبت شرکت زیر مجموعه وزارت ورزش و جوانان در صورت لزوم	P1, P6,
۴۳	نظارت و راهبری توسعه متناسب مولفه‌های ورزش	P9, P7, P12
۴۴	نظارت و راهبری توسعه متوازن ورزش زنان و مردان	P1, P7, P11
۴۵	نظارت بر اشاعه ارزش‌های اخلاقی در میداين ورزشی	P12, P6
۴۶	راهبری مشارک عمومی مردم در برنامه‌های ورزش و جوانان	P18, P5, P7
۴۷	مناسب‌سازی اماکن و فضاهای ورزشی جهت بهره‌برداری و حضور بانوان و خانواده‌ها و معلولان جسمی و حرکتی	P4, P5, P6, P8, P12
۴۸	مدیریت و تکمیل پروژه‌های ناتمام ورزش کشور	P1, P1, P9
۴۹	آمایش سرزمین در توسعه امکانات ورزشی	P11, P12
۵۰	تأمین و تجهیز امکانات مورد نیاز برخی از رشته‌های ورزش	P18, P1, P12
۵۱	نظارت بر تعیین تعرفه و قیمت ارائه خدمات ورزشی	P13
۵۲	نظارت بر فعالیت اتحادیه باشگاه‌های ورزشی، باشگاه‌ها، اماکن و مراکز ارائه‌دهنده خدمات ورزشی	P12
۵۳	تسهیل دسترسی عموم ورزش به فضاهای ورزشی سازمان‌یافته	P1, P6, P9, P10
۵۴	توسعه ارتباطات و حمایت از حضور نمایندگان جمهوری اسلامی ایران در مجامع ورزشی بین‌المللی	P4, P7, P10

ردیف	کد باز	نشانگر نمونه
۵۵	تدوین	P1, P7
۵۶	عضویت یا نمایندگی در سازمان‌ها و مجامع بین‌المللی ورزشی با هماهنگی و همکاری وزارت امور خارجه	P8, P10, P11, P12
۵۷	راهبری و توسعه دیپلماسی ورزش	P18, P5
۵۸	توسعه ارتباط موثر با مراکز علمی ورزش دنیا	P4, P5, P6, P8
۵۹	کسب و حمایت از کرسی‌های ورزشی ایران در سازمان‌های جهانی	P6, P1,
۶۰	شرکت در همایش‌ها و اجلاس‌های جهانی ورزش	, P11, P12
۶۱	ارتقای هویت دینی، انقلابی و ملی جوانان	P18, P1, P12
۶۲	تدوین و اجرای راهبردهای کلان در حوزه جوانان	P1, P18
۶۳	نظارت بر توسعه کمی و کیفی سمن‌ها	P4, P9, P11
۶۴	پیگیری و نظارت بر اجرای مصوبات شورای عالی جوانان	P5, P6, P8
۶۵	حمایت از ایجاد و اداره خانه‌های جوانان	P4, P8, P9 P10
۶۶	حمایت و توانمندسازی جوانان با ایجاد مراکز تخصصی مشاوره ازدواج و خانواده	P6, P7, P8, P9, P10
۶۷	حمایت از برنامه‌های پژوهشی مرتبط با امور جوانان	P4, P8, P11,
۶۸	نظارت و تعیین اولویت‌های پژوهشی ورزش کشور	P7, P8, P11,
۶۹	هماهنگی و هم‌افزایی با مراکز علمی و دانشگاهی کشور	P8, P12
۷۰	راهبری مدیریت علمی ورزش در کشور	P6, P7
۷۱	حمایت و استفاده از ظرفیت‌های انجمن‌های علمی حوزه ورزش	P9, P10, P11
۷۲	رییس شورای عالی ورزش همگانی کشور	P13, P11, P18
۷۳	دبیر شورای عالی ورزش و تربیت بدنی کشور	P1, P6,
۷۴	عضو مجمع کمیته ملی المپیک	P9, P7, P12
۷۵	عضو هیات دولت	P13, P7
۷۶	ارتباط و تعامل دوسویه با نمایندگان مجلس	P14, P10, P1, P12
۷۷	ارتباط با هیات رییس مجلس	P1, P5, P18
۷۸	دفاع از وزارت ورزش و جوانان و برنامه‌های آن در مجلس	P11, P5, P6, P8
۷۹	ارتباط با فراکسیون ورزش مجلس	P10, P1,
۸۰	توجه به خواسته‌های به جای نمایندگان مجلس	P11, P18
۸۱	پاسخگویی به رسانه‌های مکتوب	P18, P1, P12, P6
۸۲	حضور در برنامه‌های تلویزیونی	P1, P18, P9, P13
۸۳	حضور در مجامع فدراسیون‌های ورزشی	P1, P7
۸۴	پاسخ به شبهات مردم در زمینه موضوعات کلان ورزش	P8, P10, P11, P12
۸۵	ارایه برنامه‌های وزارت ورزش و جوانان	P18, P5
۸۶	شناسایی اولویت‌های فرهنگی کشور	P4, P5, P6, P8
۸۷	ارتقاء و تقویت سرمایه اجتماعی، مسؤولیت پذیری، هویت و مشارکت همه جانبه جوانان	P1, P2,
۸۸	ارتباط مستمر با نهادهای فرهنگی و سیاستگذاران فرهنگی	P11, P12

ردیف	کد باز	نشانگر نمونه
۸۹	مدیریت شرکت جامعه ورزش در برنامه‌های فرهنگی کشور	P3, P7
۹۰	ارتباط با بسیج ورزشکاران	P8, P10, P11, P12

است.

پس از کد گذاری باز در جدول ۲ در جدول ۳، کد گذاری محوری و انتخابی نیز ارائه گردیده

جدول ۳-۴. کد گذاری باز، محوری و انتخابی

کد انتخابی	کد محوری	کد باز
نقش‌های درون سازمانی	هدایت مدیران عالی ورزش	ارتباط با معاونین وزیر و مدیریت شورای معاونین
		هماهنگی فعالیت های معاونین باهم
		هم افزایی رییس کمیته ملی المپیک
		شایسته گزینی و ارتباط با مدیران کل استان ها
		برگزاری جلسات موردی با معاونان و مدیران کل
		مدیریت ستادی وزارت ورزش و جوانان
	راهبری فدراسیون‌های ورزشی	تعامل با روسای فدراسیون‌های ورزشی
		مدیریت جلسه روسای فدراسیون های ورزشی
		برگزاری مجامع انتخاباتی و سالانه فدراسیون های ورزشی
		رصد مشکلات و چالش‌های ورزشکاران رشته‌های مختلف
		تایید اعضای هیات ریسه فدراسیون های ورزشی
		صدور و لغو مجوز فعالیت رشته و سبک‌های ورزشی در قالب فدراسیون‌ها، انجمن‌ها، کمیته‌ها و سایر تشکل‌های مربوط
		رصد مستمر و نظارت بر عملکرد فدراسیون های ورزشی
		تدوین و نظارت بر برنامه‌های راهبردی حوزه ورزش
		حمایت، نظارت و هماهنگ‌سازی فعالیت‌های کلیه نهادهای ورزشی اعم از کمیته ملی المپیک، کمیته ملی پارالمپیک، فدراسیون‌ها، انجمن‌ها، هیأت‌ها و کمیته‌های ورزشی به‌منظور حسن اجرای وظایف
		تدوین سیاست های کلان حوزه فدراسیون‌های ورزشی
	توجه به رهنمودهای مقام معظم رهبری	
	توجه به مصوبات مجمع تشخیص مصلحت نظام در تدوین سیاست های کلی ورزش	
	توجه به مصوبات مجلس شورای اسلامی در حوزه ورزش	
	سیاست‌گذاری کلان اولویت های ورزش کشور	
	مدیریت منابع انسانی	نظارت بر جذب نیروهای انسانی مناسب در بدنه وزارت و ادارات کل
		توجه به مشکلات نیروهای انسانی به صورت جمعی یا موردی
		تسهیل فعالیت دانش‌آموختگان علوم ورزشی

کد انتخابی	کد محوری	کد باز
		نظارت بر رفتار روسای فدراسیون های ورزشی با سرمایه های ورزش
		توجه به مشکلات ورزشکاران ملی
		انتخاب مدیران مجموعه های ورزشی تحت مدیریت وزارت ورزش و جوانان مانند باشگاه انقلاب
		جلوگیری از مدیریت تک رو در استان ها
		نظارت بر مدیریت ورزشکاران نخبه توسط فدراسیون ها
		نظارت بر کشف، پرورش و حمایت از استعدادها در ورزش
	مدیریت مالی و بودجه ریزی	نظارت بر نحوه تخصیص بودجه به فدراسیون های ورزشی
		جذب، ساماندهی و تسهیل مشارکت، تشویق و حمایت از سرمایه گذاری داخلی و خارجی به منظور توسعه ورزش کشور
		ایجاد بسترهای لازم برای حضور خیرین و حامیان مالی در ورزش
		تقسیم عادلانه بودجه بر استان های کشور
		تدوین و نظارت بر شاخص های توزیع بودجه ورزش
		نظارت مالی بر معاونت های وزارت ورزش و جوانان
		نظارت بر هزینه های جاری و عمرانی ورزش
	مدیریت شرکت های تابعه و باشگاه های استقلال و پرسپولیس	انتخاب رییس شرکت توسعه و تجهیز
		انتخاب هیات مدیره صندوق حمایت از ورزشکاران
		نظارت بر عملکرد شرکت های تابعه وزارت ورزش و جوانان
		انتخاب هیات مدیره باشگاه های استقلال و پرسپولیس
		راهبری جلسات هیات مدیره باشگاه های استقلال و پرسپولیس
		ثبت شرکت زیر مجموعه وزارت ورزش و جوانان در صورت لزوم
	نظارت و اجرای قانون اهداف، وظایف و اختیارات وزارت ورزش و جوانان	نظارت و راهبری توسعه متناسب مولفه های ورزش
		نظارت و راهبری توسعه متوازن ورزش زنان و مردان
		نظارت بر اشاعه ارزش های اخلاقی در میدانی ورزشی
		راهبری مشارک عمومی مردم در برنامه های ورزش و جوانان
	مدیریت منابع، تجهیزات و امکانات ورزش	مناسب سازی اماکن و فضاهای ورزشی جهت بهره برداری و حضور بانوان و خانواده ها و معلولان جسمی و حرکتی
		مدیریت و تکمیل پروژه های ناتمام ورزش کشور
		آمایش سرزمین در توسعه امکانات ورزشی
		تأمین و تجهیز امکانات مورد نیاز برخی از رشته های ورزشی
		نظارت بر تعیین تعرفه و قیمت ارائه خدمات ورزشی
		نظارت بر فعالیت اتحادیه باشگاه های ورزشی، باشگاه ها، اماکن و مراکز ارائه دهنده خدمات ورزشی
		تسهیل دسترسی عموم ورزش به فضاهای ورزشی سازمان یافته
	روابط بین الملل ورزش	توسعه ارتباطات و حمایت از حضور نمایندگان جمهوری اسلامی ایران در مجامع ورزشی بین المللی
		تدوین

کد انتخابی	کد محوری	کد باز	
		عضویت یا نمایندگی در سازمان‌ها و مجامع بین‌المللی ورزشی با هماهنگی و همکاری وزارت امور خارجه	
		راهبری و توسعه دیپلماسی ورزش	
		توسعه ارتباط موثر با مراکز علمی ورزش دنیا	
		کسب و حمایت از کرسی‌های ورزشی ایران در سازمان‌های جهانی	
		شرکت در همایش‌ها و اجلاس‌های جهانی ورزش	
		ارتقای هویت دینی، انقلابی و ملی جوانان	
		تدوین و اجرای راهبردهای کلان در حوزه جوانان	
		نظارت بر توسعه کمی و کیفی سمن‌ها	
		پیگیری و نظارت بر اجرای مصوبات شورای عالی جوانان	
		حمایت از ایجاد و اداره خانه‌های جوانان	
	حمایت و توانمندسازی جوانان با ایجاد مراکز تخصصی مشاوره ازدواج و خانواده		
	نقش‌های علمی و پژوهشی	حمایت از برنامه‌های پژوهشی مرتبط با امور جوانان	
		نظارت و تعیین اولویت‌های پژوهشی ورزش کشور	
		هماهنگی و هم‌افزایی با مراکز علمی و دانشگاهی کشور	
		راهبری مدیریت علمی ورزش در کشور	
		حمایت و استفاده از ظرفیت‌های انجمن‌های علمی حوزه ورزش	
	نقش‌های سازمان برون	عضویت در شوراهای بین دستگاهی	رییس شورای عالی ورزش همگانی کشور
			دبیر شورای عالی ورزش و تربیت بدنی کشور
			عضو مجمع کمیته ملی المپیک
عضو هیات دولت			
ارتباط با مجلس شورای اسلامی		ارتباط و تعامل دوسویه با نمایندگان مجلس	
		ارتباط با هیات ریسه مجلس	
		دفاع از وزارت ورزش و جوانان و برنامه‌های آن در مجلس	
		ارتباط با فراکسیون ورزش مجلس	
		توجه به خواسته‌های به جای نمایندگان مجلس	
اطلاع رسانی و سخنگویی		پاسخگویی به رسانه‌های مکتوب	
		حضور در برنامه‌های تلویزیونی	
		حضور در مجامع فدراسیون‌های ورزشی	
		پاسخ به شبهات مردم در زمینه موضوعات کلان ورزش	
		ارایه برنامه‌های وزارت ورزش و جوانان	
ارتباط با نهادهای فرهنگی		شناسایی اولویت‌های فرهنگی کشور	
		ارتقاء و تقویت سرمایه اجتماعی، مسؤولیت پذیری، هویت و مشارکت همه جانبه جوانان	
		ارتباط مستمر با نهادهای فرهنگی و سیاستگذاران فرهنگی	
		مدیریت شرکت جامعه ورزش در برنامه‌های فرهنگی کشور	

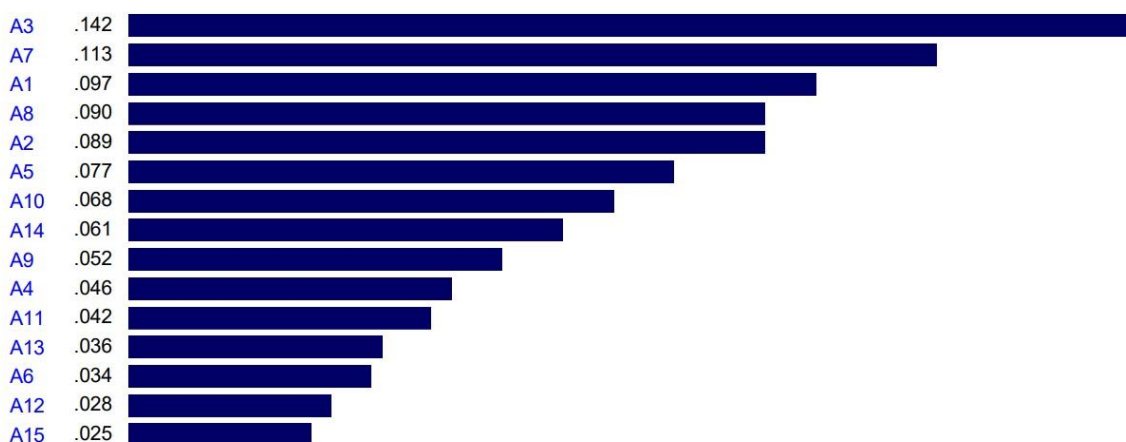
کد انتخابی	کد محوری	کد باز
		ارتباط با بسیج ورزشکاران

با توجه به نتایج جدول ۳ نقش‌های وزیر ورزش و جوانان عبارت بودند از:

- هدایت مدیران عالی ورزش
- راهبری فدراسیون‌های ورزشی
- تصمیم‌گیری و سیاست‌گذاری
- مدیریت منابع انسانی
- مدیریت مالی و بودجه ریزی
- مدیریت شرکت‌های تابعه و باشگاه‌های استقلال و پرسپولیس
- نظارت و اجرای قانون اهداف، وظایف و اختیارات وزارت ورزش و جوانان
- مدیریت منابع، تجهیزات و امکانات ورزش
- روابط بین‌الملل ورزش
- راهبری حوزه جوانان
- نقش‌های علمی و پژوهشی
- عضویت در شوراهای بین‌دستگاهی
- ارتباط با مجلس شورای اسلامی
- اطلاع‌رسانی و سخنگویی
- ارتباط با نهادهای فرهنگی

در ادامه از تحلیل سلسله‌مراتبی برای وزن‌دهی ۱ نشان داده شده است.
نقش‌های شناسایی شده استفاده شد. نتایج در شکل

Overall Inconsistency = .02

شکل ۱. وزن‌های نقش‌های وزیر ورزش و جوانان

با توجه به نتایج شکل ۱، وزن نقش‌های وزیر ورزش و جوانان به ترتیب عبارتند از:

۱. تصمیم‌گیری و سیاست‌گذاری (A3)
۲. نظارت و اجرای قانون اهداف، وظایف و اختیارات وزارت ورزش و جوانان (A7)
۳. هدایت مدیران عالی ورزش (A1)
۴. مدیریت منابع، تجهیزات و امکانات ورزش (A8)
۵. راهبری فدراسیون‌های ورزشی (A2)
۶. مدیریت مالی و بودجه ریزی (A5)
۷. راهبری حوزه جوانان (A10)
۸. اطلاع‌رسانی و سخنگویی (A14)
۹. روابط بین‌الملل ورزش (A9)
۱۰. مدیریت منابع انسانی (A4)
۱۱. نقش‌های علمی و پژوهشی (A11)
۱۲. ارتباط با مجلس شورای اسلامی (A13)
۱۳. مدیریت شرکت‌های تابعه و باشگاه‌های استقلال و پرسپولیس (A6)
۱۴. عضویت در شوراهای بین‌دستگاهی (A12)
۱۵. ارتباط با نهادهای فرهنگی (A15)

بحث و نتیجه‌گیری

هدایت مدیران عالی و میانی وزارت ورزش و جوانان دارد. او باید ابتدا از توانمندی و تخصص مدیران خود اطمینان حاصل کند و آن‌ها را از طریق تعیین اهداف و استراتژی‌های ورزشی کشور راهنمایی و هدایت نماید. همچنین وزیر ورزش و جوانان باید معیارهای دقیقی برای ارزیابی عملکرد مدیران تعیین کرده و خواسته‌های خود از آن‌ها را به وضوح اعلام کند. از سوی دیگر، وزیر باید تسهیل‌کننده ارتباط بین مدیران مجموعه و دیگر ارگان‌های مرتبط با ورزش و جوانان باشد تا هماهنگی و همکاری بهینه در حوزه ورزش تضمین شود، عاملی که لی و تایلور (۲۰۱۴) نیز به آن اشاره کرده‌اند. او باید تشویق به نوآوری و به‌کارگیری بهترین روش‌ها و فنون مدیریتی در این حوزه را ترویج کند تا به بهبود مستمر و ارتقاء سطح عملکرد ورزشی کشور بپردازد. همچنین وزیر ورزش و جوانان باید مدیران ورزش کشور را به توسعه فرهنگ کاری مثبت و انگیزه‌بخش در سازمان ترغیب کند تا باعث ایجاد برنامه‌ها و پروژه‌های مؤثر برای پیشبرد ورزش و جوانان در کشور گردند. وزیر ورزش و جوانان به‌عنوان تصمیم‌گیرنده و تصمیم‌ساز اصلی در حوزه ورزش و جوانان باید از تخصص و تجربیات خود برای ایجاد تصمیمات استراتژیک و مؤثر برای توسعه

نتایج تحقیق نشان داد که نقش‌های درون سازمانی و برون سازمانی وزیر ورزش و جوانان شامل هدایت مدیران عالی ورزش، راهبری فدراسیون‌های ورزشی، تصمیم‌گیری و سیاست‌گذاری، مدیریت منابع انسانی، مدیریت مالی و بودجه ریزی، مدیریت شرکت‌های تابعه و باشگاه‌های استقلال و پرسپولیس، نظارت و اجرای قانون اهداف، وظایف و اختیارات وزارت ورزش و جوانان، مدیریت منابع، تجهیزات و امکانات ورزش، روابط بین‌الملل ورزش، راهبری حوزه جوانان، نقش‌های علمی و پژوهشی، عضویت در شوراهای بین‌دستگاهی، ارتباط با مجلس شورای اسلامی، اطلاع‌رسانی و سخنگویی و ارتباط با نهادهای فرهنگی بودند. این یافته‌ها با یافته‌های تحقیق داینتی و اندرسون (۲۰۱۸)، دارلینگ و کانینگهام (۲۰۱۶)، لی و تایلور (۲۰۱۴)، مسرت و همکاران (۱۳۹۹)، حسنی (۱۳۹۵)، محمدپور و همکاران (۱۳۹۳)، پور شیروانی و همکاران (۱۳۹۲)، اسماعیلی و حسینی (۱۳۹۱)، سیدی و همکاران (۱۳۹۹)، همسو بود. درباره‌ی این یافته این‌گونه می‌توان بیان کرد که وزیر ورزش و جوانان به‌عنوان عالی‌ترین فرد ورزش کشور، نقشی حیاتی در

ورزش و فعالیت‌های جوانان استفاده کند. او باید اولویت‌ها و اهداف ملی در زمینه ورزش و جوانان را به وضوح تعیین کرده و تصمیمات منطقی و توجیه‌شده برای رسیدن به این اهداف اتخاذ کند (۴). همچنین، او باید از تحلیل داده‌های مرتبط با ورزش و جوانان بهره‌برداری کرده و تصمیم‌گیری‌های خود را بر اساس اطلاعات و شواهد قوی انجام دهد. این عملکرد تصمیم‌گیری‌های هوشمندانه و بهره‌وری از منابع موجود در جهت تقویت ورزش و جوانان کشور را تضمین می‌کند. به علاوه، وزیر ورزش و جوانان باید از توانمندی در تدوین و اجرای سیاست‌ها و برنامه‌های مؤثر برای حمایت از ورزشکاران و جوانان استفاده کند و نقش مهمی در ایجاد محیط مساعد برای رشد و توسعه ورزشی جوانان ایفا نماید (۱۲). وزیر ورزش و جوانان به‌عنوان هدایت‌کننده و مدیر منابع انسانی در حوزه ورزش و جوانان می‌بایست توانایی در مدیریت و توسعه منابع انسانی را اجرا نماید. او باید با کمک معاونین خود، سیاست‌ها و استراتژی‌هایی را تدوین کند که به جذب، تربیت و حفظ استعدادها و ورزشی و جوانان در کشور کمک کنند. همچنین، او باید برنامه‌ها و پروژه‌های آموزشی و توسعه حرفه‌ای برای ورزشکاران و جوانان را از طریق ادارات کل تعیین کرده و اطمینان حاصل کند که منابع مالی و تخصصی برای این اهداف در دسترس است. به علاوه، وزیر ورزش و جوانان باید بخشی از تمرکز خود را بر توجیه و ارتقاء شعف و انگیزه ورزشکاران و جوانان قرار داده و به ویژه در ایجاد فرهنگ حمایت از ورزش و فعالیت‌های جوانان در جامعه، نقش مهمی داشته باشد. این نقش هدایت‌کننده و مدیر منابع انسانی به وزیر ورزش و جوانان این امکان را می‌دهد تا تأثیر عمیقی بر توسعه ورزش در کشور داشته باشد. وزیر ورزش و جوانان باید نقش بسیار مهمی به‌عنوان تخصیص‌دهنده بودجه ورزش را به صورت عادلانه ایفا کند. او باید از تحلیل دقیق و منطقی نیازها و اولویت‌های مختلف رشته‌های ورزشی و فعالیت‌های جوانان اطلاع پیدا کرده و با کمک معاون توسعه منابع و مدیریت، بودجه را به نحوی تخصیص دهد که توسعه همگانی و منصفانه در این حوزه را تضمین کند. وزیر باید توجه داشته باشد که این تخصیص بودجه باید به اندازه کافی منعطف باشد تا به اولویت‌های روزمره ورزش و جوانان پاسخ دهد و از افتراق‌گذاری ناشی از نقشه‌های ورزشی نباید جلوگیری شود. ایجاد شفافیت در تخصیص بودجه و اطمینان از حضور نهادهای نظارتی و نهادهای ورزشی در این فرآیند نیز از اهمیت ویژه‌ای برخوردار است تا به عدالت و انصاف در

تخصیص منابع مالی برای توسعه ورزش و جوانان کشور کمک شود. یکی دیگر از نقش‌های وزیر ورزش و جوانان که البته با مناقشات زیادی نیز همراه بوده و انرژی زیادی از وزیر می‌گیرد مدیریت شرکت‌های تابعه و باشگاه‌های استقلال و پرسپولیس است. نقشی که اگرچه بارها با مشکلات حقوقی و قانونی ناشی از دخالت دولت در ورزش حرفه‌ای مواجه بوده است اما در حال حاضر یکی از نقش‌های اثرگذار وزیر ورزش و جوانان است. انتخاب هیات مدیره‌ی مناسب و مرتبط با حوزه‌ی ورزش یکی از مهمترین کارهایی است که وزیر می‌تواند در این بخش انجام دهد. همچنین خودداری از انجام فعالیت‌هایی که شائبه‌ی حمایت وزیر از تیم خاص را تقویت کند باید جز مواردی باشد که وزیر ورزش و جوانان به آن توجه نماید. نظارت بر دخل و خرج و مدیریت مالی دوباشگاه استقلال و پرسپولیس نیز یکی از نقش‌های مهم وزیر ورزش و جوانان در این حیطه است. عاملی که عدم توجه بر آن می‌تواند خسارات زیادی بر وجهه‌ی وزیر و آینده‌ی کاری او داشته باشد. وزیر ورزش و جوانان باید نقش حیاتی خود را به‌عنوان ناظر اجرای قوانین مرتبط با ورزش در کشور با جدیت و دقت ایفا کند. او مسئولیت تضمین اجرای عادلانه و شفاف قوانین و مقررات ورزشی در کشور را دارد. این شامل پیگیری و اعمال قوانین ضد دوپینگ، تدابیر امنیتی در ورزش‌ها، و حفظ انضباط در تیم‌ها و باشگاه‌های ورزشی است. وزیر ورزش باید همچنین از اجرای عدالت و انصاف در مواجهه با تخلفات و تخلفات ورزشی اطمینان حاصل کند و تضمین کند که هیچ‌گونه تبعیض یا تبلیغ مرتکب نشود (۱۴). او باید نهادهای نظارتی و اجرایی در حوزه ورزش را تقویت کند و تدابیر اصلاحی مناسبی را برای تصحیح نقض‌ها و نقض‌های موجود اتخاذ کند. به علاوه، وزیر ورزش باید نقش مهمی در ارتقاء فرهنگ اخلاقی و انضباطی در ورزش کشور ایفا کند تا توسعه ورزش و رشد مثبت آن در جامعه را تضمین نماید. از این رو، ایفای نقش وزیر ورزش به‌عنوان ناظر اجرای قوانین ورزشی از اهمیت ویژه‌ای برخوردار است تا به عادلانگی، انصاف، و شفافیت در حوزه ورزش کشور کمک کند. وزیر ورزش و جوانان می‌باید نقش کلانی را به‌عنوان مدیریت عادلانه‌ی منابع مالی و تجهیزاتی در کشور بازی کند. او باید بودجه‌های ورزشی را به‌عنوان منبع مالی اصلی برای توسعه ورزش و جوانان در کشور مدیریت کند و به توزیع منصفانه و کارآمد منابع به منظور پشتیبانی از رشد ورزشی در سرتاسر کشور توجه ویژه‌ای داشته باشد. او باید از تخصیص مالیات‌ها، حمایت از صنعت و تجارت ورزشی، و

ایفای این نقش توسط وزیر ورزش و جوانان می‌تواند به ترسیم آینده روشن و موفقیت جوانان در جامعه کمک کند و به ارتقاء رفاه و رونق جامعه ایجاد شده توسط جوانان کمک کند.

وزیر ورزش و جوانان باید نقش فعالی در توسعه علمی و پژوهشی در حوزه ورزش کشور ایفا نماید. او می‌تواند تشویق به تدوین و اجرای پروژه‌ها و برنامه‌های پژوهشی در زمینه‌های مختلف ورزشی باشد تا به افزایش دانش و علم ورزشی در کشور کمک کند. وزیر باید از همکاری با دانشگاه‌ها، مراکز تحقیقاتی و انجمن‌های ورزشی برای ایجاد بستر مناسب برای اجرای پژوهش‌های ورزشی بهره‌برداری کند و به تولید دانش و اطلاعات تخصصی در زمینه ورزش و توسعه تکنولوژی‌های جدید در این حوزه کمک کند. همچنین، وزیر ورزش می‌تواند توجه به تدوین استانداردها و مقررات علمی در ورزش داشته باشد و از طریق تحقیقات و پژوهش‌های علمی به بهبود عملکرد ورزشی و توسعه تکنیک‌ها و روش‌های بهینه در این حوزه کمک کند (مسرت و همکاران، ۱۳۹۹). ایفای نقش توسعه علمی و پژوهشی در ورزش توسط وزیر ورزش و جوانان می‌تواند به بهبود عملکرد و پیشرفت ورزش کشور و افزایش تاثیر آن در مسائل جامعه کمک کند. نکته‌ای که در این زمینه مشاهده شده است صرف بودجه علمی و پژوهشی ورزش برای انجام یک سری تحقیقات غیر کاربردی است. تحقیقاتی که پاسخ به آن‌ها سال‌ها پیش در پژوهش‌های پیشین داده شده است ولی کماکان وزارت ورزش و جوانان بودجه پژوهشی خود را صرف آن‌ها می‌کند. وزیر ورزش و جوانان باید نقش مهم و تاثیرگذاری در ارتباط با نمایندگان مجلس ایفا نماید. او باید با نمایندگان مجلس همکاری و تعامل مستمر داشته باشد تا نیازها و اولویت‌های حوزه ورزش و جوانان به درستی در سیاق سیاست‌گذاری ملی ترجمه شود. وزیر ورزش می‌تواند از طریق ارائه گزارش‌ها و اطلاعات جامع به نمایندگان مجلس اطلاع‌رسانی و توضیح دهد که چگونه توسعه ورزش و جوانان می‌تواند به بهبود جوانان و جامعه کشور کمک کند (۵).

همچنین، وزیر می‌تواند در فرآیند تدوین و تصویب قوانین و بودجه مرتبط با ورزش و جوانان نقش مؤثری ایفا کند و از تطابق مفاهیم و اهداف سیاست‌های وزارت ورزش با سیاست‌های ملی و مشکلات جامعه اطمینان حاصل کند. ایفای این نقش به تعامل مثبت میان اجرایی و قوه مقننه کمک می‌کند و تصمیم‌گیری‌های مرتبط با ورزش و جوانان به شکل موثرتری انجام شود. وزیر ورزش و جوانان باید نقش مهمی به‌عنوان سخنگوی اصلی حوزه ورزش و جوانان ایفا نماید. او باید از طریق رسانه‌ها و کانال‌های ارتباطی مختلف به

استفاده از منابع ملی به منظور بهبود تجهیزات و زیرساخت‌های ورزشی در کشور بهره‌برداری کند. همچنین، وزیر ورزش باید برای جذب سرمایه‌گذاری‌های خصوصی به حوزه ورزش جلب کننده باشد و تسهیل‌کننده این روند به خصوص در فدراسیون‌های ورزشی کشور باشد. او باید از ایجاد شفافیت و حساب‌داری مناسب در مدیریت مالی استفاده کند تا از تخصیص بهینه منابع به منظور پیشرفت ورزش و جوانان کشور اطمینان حاصل کند (۸).

وزیر ورزش و جوانان باید نقش کلانی را در ارتباط با توسعه روابط بین الملل ورزش ایفا نماید. او باید به منظور توسعه همکاری‌های ورزشی بین کشورها و تبادل تجربیات و دانش ورزشی با دیگر کشورها، با سازمان‌های بین‌المللی مرتبط و انجمن‌های ورزشی همکاری کند. وی مسئولیت تشویق و حمایت از شرکت کشور در مسابقات بین‌المللی و توسعه ورزش‌های کشور در سطح بین‌المللی را دارد. همچنین، وزیر ورزش باید در مذاکرات و ملاقات‌های بین‌المللی در حوزه ورزش حضور پررنگی داشته باشد و سیاست‌های کشور در این زمینه را به موثرترین شکل ممکن ارتقاء دهد. او با تسهیل تبادل و همکاری با کشورهای دیگر و ایجاد روابط خوب با سازمان‌های ورزشی بین‌المللی، می‌تواند نقش مهمی در توسعه و تقویت ارتباطات بین‌المللی ورزش کشور ایفا کند و به ارتقاء موقعیت کشور در صحنه بین‌المللی ورزش کمک کند. عامل مهمی که نه تنها گاهی دیده نشده است بلکه برخی از وزرای قبلی در این وزارتخانه اصلاً اعتقادی به کار بین الملل نداشته و از این رو ورزش کشور را با تهدیداتی در این حوزه مواجه کرده‌اند که از آن موارد می‌توان به تعلیق چند فدراسیون در سال‌های اخیر اشاره کرد. ادغام سازمان ملی جوانان با سازمان تربیت بدنی یکی از تصمیماتی بود که همواره مورد بحث و تردید بوده است. با این حال با توجه به چارت فعلی، وزیر ورزش و جوانان باید نقش بسیار مهمی در راهبری حوزه جوانان ایفا نماید و به توجه به مشکلات و نیازهای این گروه جامعه اختصاص دهد (۷). او باید سیاست‌ها و برنامه‌هایی را تدوین کند که به توسعه فرهنگ جوانی سازماندهی شده و ایجاد فرصت‌های آموزشی و اشتغال برای جوانان کمک کند. وزیر ورزش و جوانان باید به توانمندی جوانان در ورزش و فعالیت‌های فرهنگی و هنری توجه ویژه‌ای داشته باشد و از رشد و توسعه آن‌ها حمایت کند. همچنین، او باید مشکلات مختلفی که جوانان ممکن است با آن‌ها مواجه شوند، مانند بیکاری، تحصیل، سلامت روانی، و مشکلات اجتماعی را به دقت مطالعه کرده و برای ارائه راه‌حل‌های مناسب تلاش کند.

نهادهای مرتبط ایجاد کرده و تدابیری را اتخاذ نماید تا هماهنگی بین فعالیتهای فرهنگی و ورزشی در کشور تسهیل یابد. این شامل ترویج همکاریهای فرهنگی-ورزشی در مورد رویدادها و فعالیتهای مشترک می شود. وزیر ورزش می تواند از طریق برگزاری رویدادهای ورزشی و فرهنگی مشترک به توسعه فرهنگ ورزشی و هنری در کشور کمک کند. همچنین، او باید توجه به تأمین منابع مالی و تخصصی برای توسعه و پشتیبانی از فرهنگ و ورزش در کشور داشته باشد تا به رشد هر دو حوزه کمک کند. ایفای این نقش توسط وزیر ورزش و جوانان می تواند به ایجاد هماهنگی و تضامین بیشتر برای ترکیب بین فرهنگ و ورزش در جامعه کمک کرده و نقش موثری در توسعه جامعه ورزشی و فرهنگی کشور ایفا نماید.

جامعه و رسانهها اطلاعات و سیاستهای وزارت ورزش را منتقل کند. ایفای این نقش به توجیه سیاستها و اقدامات ورزشی، ترویج فعالیتهای ورزشی در جامعه، و اطلاع رسانی موثر در مورد برنامهها و پروژههای وزارت ورزش کمک می کند. وزیر ورزش باید به عنوان نماینده رسمی حوزه ورزش و جوانان در مذاکرات و مراسمهای عمومی نیز نقش ایفا کند و پیامها و اهداف وزارتخانه را به جامعه منتقل کند. ایفای نقش سخنگویی توسط وزیر ورزش و جوانان برای افزایش شفافیت و اطلاع رسانی به جامعه در مورد ورزش و جوانان بسیار مهم است و به ایجاد ارتباط موثرتر بین وزارت ورزش و جوانان و عموم جامعه کمک می کند. و در نهایت وزیر ورزش و جوانان باید نقش فعالی در ارتباط با نهادهای فرهنگی ایفا نماید. او می تواند همکاری نزدیک با وزیر فرهنگ و هنر و سایر

References

1. Bajani, A., Shahlaei, J., Kashkar, S., & Ghaffari, F. (2019). Development of a Competency Model for Managers of National Sports Organizations Based on the Data-Driven Theory. *Sports Management Studies*, 11(54), 109-128.
2. Castleberry, A., & Nolen, A. (2018). Thematic Analysis of Qualitative Research Data: Is it as Easy as It Sounds? *Currents in Pharmacy Teaching and Learning*, 10(6), 807-815.
3. Engle, R. L., Lopez, E. R., Gormley, K. E., Chan, J. A., Charns, M. P., & Lukas, C. V. (2017). What roles do middle managers play in implementation of innovative practices? *Health care management review*, 42(1), 14.
4. Hahm, S. D., Jung, K., & Moon, M. J. (2004). Exploring the Linkage between Ministerial Leadership and Performance: How do the Locus and the Type of Leadership Influence Performance? Prepared for the Conference on Smart Practice Toward Innovation in Public Management, June 15-17, 2004. Vancouver: University of British Columbia.
5. Hekmatnia, M., & Bahadori Jahromi, S. (2016). Investigating the Role Differentiation Theory in the Family. *Social Sciences Studies Quarterly*, 2(4).
6. Hoffmann, T. (1999). The meanings of competency. *Journal of European Industrial Training*, 23(6), 275-286.
7. Kakemam, E., Liang, Z., Janati, A., Arab-Zozani, M., Mohaghegh, B., & Gholizadeh, M. (2020). Leadership and management competencies for hospital managers: a systematic review and best-fit framework synthesis. *Journal of healthcare leadership*, 12, 59.
8. Kavousi Khameneh, R. (2016). Determination of Competency Components of the Minister of Science, Research, and Technology. Master's Thesis, University of Tehran, Faculty of Management and Accounting.
9. Khazaei, M., Akbari, M., & Liyali, M. A. (2021). Reflection on the Academic Competence and Expertise of Agents of the Islamic Government. *Islamic Government Scientific Research Quarterly*, 26(1), 75-106.
10. Mrkonjic, M. (2021). Good governance in sport strategies: Reforming organizations by adapting management competencies to governance functions. In *Good Governance in Sport* (pp. 236-249). Routledge.
11. Pourezzat, A. A., Fahti, F., Abbasi, T., & Amiri, A. (2017). Development of a Managerial Competency Model for Achieving the Vision 1404. *Strategic Management Studies Quarterly*, 1(1), 110-139.
12. Ribeiro, A., Amaral, A., Barros, T. (2021) Project Manager Competencies in the context of the Industry 4.0, *Procedia Computer Science* 181 (2021) 803-810

13. Riddell, P., Gruhn, Z., & Carolan, L. (2011). *The Challenge of Being a Minister: Defining and Developing Ministerial Effectiveness*. UK: Institute for Government.
14. Seyedi, S. M. R., Danayifard, H., Ganjali, A., & Khayatollahi, A. (2020). Designing a Model for the Roles of the Minister of Science, Research, and Technology. *Organizational Behavior Studies*, 9(3), 139-170.
15. Shabani, R., Khorshidi, A., Abbasi Sarook, A., & Fahti Vajargah, K. (2018). Presentation of a Competency Model for Primary Education Managers in Tehran. *Educational and School Studies*, 7(2), 145-176.
16. Shimoni, B. (2017). A sociological perspective to organization development Habitus Oriented Consulting, *Organizational Dynamics*, 46(3).
17. Shum, C. Gatling, A., & Shoemaker, S. (2018). model of hospitality leadership competency for frontline and directorlevel managers: Which competencies matter more? *International Journal of Hospitality Management*, 74, 57–66.